

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.794/2016/5.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője: . Mauritz András Ügyvédi Iroda
 Dr. Mauritz András ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi
 Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: övárosi Közigazgatási és
 Munkaügyi Bíróság
 17.K.31.286/2016/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.31.286/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az ukrán állampolgárságú felperes 2006. július 27. napján érkezett

Magyarországra. Kereső tevékenység célú tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmét az elsőfokú idegenrendészeti hatóság elutasította, a másodfokú eljárásban ezt a döntést az alperesi hatóság helyben hagyta, s a felperest Ukrajna területére kiutasította, mely kötelezésnek a felperes nem tett eleget. A felperes 2013. október 4-én belföldi kérelmezés engedélyezése iránti méltányossági kérelmet és gyógykezelés célú tartózkodási engedély iránti kérelmet terjesztett elő. A méltányossági kérelmét a hatóság elfogadta, tartózkodási engedély iránti kérelmét azonban elutasította, amely döntést a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.30.947/2014/17. számú ítéletével hatályon kívül helyezett, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte azzal, hogy indokolt véleményt szerezzen be a menekültügyi hatóságtól a kiutasítási tilalomra vonatkozóan, és e kérdéskörben részletesen indokolja határozatát.

- [2] A megismételt eljárásban kiadott hiánypótlásban foglaltaknak a felperes nem tett eleget, ezért az elsőfokú hatóság 2015. augusztus 25. napján kelt 106-1-54205/41/2013-T. számú határozatával a tartózkodási engedély iránti kérelmet ismételten elutasította, és a felperest az Európai Unió területének elhagyására kötelezte.
- [3] A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes 2015. december 15. napján kelt 106-T-63402/8/2015. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta, és a felperest az Európai Unió területéről Ukrajna területére kiutasította. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes nem áll kiutasítási tilalom alatt. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) 18.§ (1) bekezdés a) pontja, 13.§ (1) bekezdés d), f), g) és h) pontjai, valamint a 114/2007.(V.24.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29.§ (1)-(7) bekezdései alapján - az elsőfokú hatósággal egyezően - megállapította, hogy a felperes nem igazolta magyarországi tartózkodásának célját, nem rendelkezik megfelelő anyagi fedezettel, szálláshellyel és egészségügyi biztosítással, valamint jogerős és végrehajtható kiutasítás hatálya alatt áll. A kiutasítási tilalom körében rögzítette, hogy a menekültügyi hatóság országinformációval alátámasztott véleményét beszerezve megállapítható volt, hogy a felperes számára Ukrajna biztonságos származási ország, ahol - a Harm.tv. 51.§ (1) bekezdése szerinti kiutasítási tilalmat megalapozóan - nincs kitéve üldöztetésnek. Az alperes figyelembe vette azt is, hogy a felperes utazását korlátozó tényező nem áll fenn, kiutazása nem járna hátránnyal, mivel kiskorú gyermeke gondozási, nevelési jogát más gyakorolja. Hangsúlyozta, hogy a felperes 2013. február 5. napja óta nem rendelkezik érvényes tartózkodási engedéllyel és több, mint két éve nem tett eleget kiutazási kötelezettségének.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [4] A felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú

határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és a kiutasításra vonatkozó rendelkezés körében az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte

- [5] Az alperes ellenkérelmében fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott a Harm.tv. 51.§ (1) bekezdésére, az Alaptörvény XIV. cikk (2) bekezdésére, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJEE) 3. cikkére. Megállapította, hogy a hivatkozott rendelkezések szerinti kiutasítási tilalom megállapítása csak abban az esetben lehetséges, ha a kiutasítás célországa az érintett tekintetében nem biztonságos. Az EJEE 8. cikke által védett családi élet tiszteletben tartásához való jog, amelyre a felperes keresetében hivatkozott, nem tartozik a biztonság kérdéséhez, így nem teszi lehetővé a kiutasítási tilalom megállapítását. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes semmivel nem támasztotta alá, hogy családi életét a kiutasítás által a hatóság korlátozná, hivatkozásai az ügy szempontjából nem relevánsak. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy mind az első-, mind a másodfokú hatóság alaposan megvizsgálta a kiutasítási tilalommal kapcsolatos kérdéseket és e vonatkozásban körültekintő és megalapozott véleményt fogalmazott meg. A menekültügyi hatóság megkereséséről az idegenrendészeti hatóság számot adott, és annak alapján is okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a kiutasítási tilalom alapját képező fenyegetettség a felperes esetében Ukrajna vonatkozásában nem valószínűsíthető.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelemnek megfelelő, új ítélet meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, sérti az EJEE 8. cikkének 2. pontját, az Alaptörvény L. cikk (1) bekezdését és a VI. cikk (1) bekezdését. Az alperesi döntés ugyanis megfosztja attól a lehetőségtől, hogy kiskorú gyermekével fenntartsa a kapcsolatát, mely Ukrajnába való kiutazása esetén teljes mértékben ellehetetlenülne.
- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet nem jogsértő, mindenben megfelel a jogszabály előírásainak, és annak rendelkezésével, illetve indokolásával az alperes teljes egészében egyetért, az elsőfokú bíróság jogi nézőpontját osztja. Álláspontja szerint eleget tett a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-ában leírt rendelkezéseknek, tisztázta a tényállást, és pontos,

jogszabályokkal alátámasztott indokolással ellátott döntést hozott. Az alperes ismételten kifejtette, hogy a felperes hosszabb ideje kiutasítás hatálya alatt áll, amelyet nem hajtott végre, a megismételt eljárásban pedig a hiánypótlási felhívások ellenére sem igazolt a hatóság előtt olyan körülményeket, amelyek a tartózkodási engedély megadását, illetőleg a kiutasítás mellőzését alátámasztották volna.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [10] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
- [11] A Kúria előjáróban hangsúlyozza, hogy a megismételt eljárásra kötelező jogerős ítélet azt írta elő a hatóságnak, hogy indokolással ellátott véleményt szerezzen be a menekültügyi hatóságtól a kiutasítási tilalomra [Harm.tv. 51.§ (1) bekezdés] vonatkozóan. A felperes keresetében szintén e tekintetben kifogásolta jelen per tárgyát képező határozat jogszerűségét, így az elsőfokú bíróságnak is e körben kellett vizsgálódnia. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság e feladatának maradéktalanul eleget tett. A jogerős ítélet indokolásában helytállóan állapította meg, hogy az idegenrendészeti hatóság egyfelől beszerezte a menekültügyi hatóság állásfoglalását, másfelől annak tartalmát döntésénél figyelembe vette, indokolásának részét képezi, e körben az alperest mulasztás nem terheli. A felperes származási országa (Ukrajna), amely egyúttal a kiutasítás célországa a felperes tekintetében biztonságos, ott üldöztetésnek nincs kitéve, a terrorizmus kockázata alacsony, fegyveres konfliktus a felperes lakóhelyétől (Kijev) távol (Donyeck-Luhanszk térségében) zajlik. Az elsőfokú bíróság részletesen indokolta, hogy a felperesnek Magyarországon tartózkodó, más által - nevelőintézetben - gondozott gyermekével való kapcsolattartás kérdése nem esik a kiutasítási tilalom tartalmi körébe, az az EJEE 3. illetve 8. cikkével nem hozható összefüggésbe.
- [12] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.
- A felperes az elsőfokú ítéletben rögzített, fentiekben ismertetett tényeket a felülvizsgálati kérelmében nem cáfolta, nem támasztotta alá az elsőfokú ítélet jogsértő voltát. A felperes továbbra is a gyermekével való kapcsolattartás ellehetetlenülését állítja. A Kúria álláspontja szerint ez egyfelől esetleg nehezkesebb lesz, de nem válik lehetetlenné. Másfelől sem az EJEE 8. cikke által védett családi élet tiszteletben tartásához való jog, sem az Alaptörvény L. cikk (1) bekezdésében rögzített szülő-gyermek viszony, illetve a VI. cikk (1) bekezdése szerint a családi kapcsolatok jogának védelme nem tartozik a biztonság kérdéséhez, így a Harm.tv. 51.§

(1) bekezdése tükrében nem teszi lehetővé a kiutasítási tilalom megállapítását.

- [13] A Kúria megjegyzi, hogy az alperesi ellenkérelemben hangsúlyozott, a felperesnek a hiánypótlási felhívással kapcsolatos mulasztásai, a tartózkodási feltételek hiányának kérdése nem képezte jelen per tárgyát, így a felülvizsgálati bíróság azzal kapcsolatos álláspontjának kifejtését mellőzte.
- [14] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [15] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [16] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2017. szeptember 13.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró